

РЕШЕНИЕ

№ 2284

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 11.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **180** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 292 и следващите от АПК.

Образувано е по искова молба на К. С. Ш. и Д. С. Ш. срещу кмета на район „Искър“, Столична община, в която се иска на основание чл. 292 АПК съдът да признае за установено по отношение на кмета на район „Искър“, СО, че влязлата в сила заповед № 497 от 03.06.2011 г. на кмета на район „Искър“, СО, с която е наредено на основание чл. 65, ал. 2 от Закона за общинската собственост да се иземе от ищците общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] не подлежи на принудително изпълнение, поради изтичане на 5-годишна погасителна давност по чл. 285 от АПК.

В жалбата се твърди, че липсват основания да се предприемат изпълнителните действия от страна на ответника, тъй като производството пред административния орган във връзка с издаване на Заповед № 497/03.06.2011 г. на кмета на район „Искър“ при СО е приключило в края на 2011 г., а изпълнението е следвало да се проведе считано от датата на влизане в сила на заповедта при спазване на процесуални срокове. Основен аргумент за липсата на основание за изпълнение по принудителен ред на заповедта е изтеклият срок по чл. 285 от АПК, който е причина да се претендира липсата на основание за изпълнението на заповедта. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение.

Ответникът по иска - кметът на район „Искър“, Столична община, чрез процесуален представител – юрк. Р., оспорва исковата молба. В с.з. твърди, че с писмо от 12.01.2024 г. е уважено възражението на ищците за изтекла погасителна давност на

Заповед № 497/03.06.2011 г., поради което същите са уведомени, че няма да бъде изпълнена принудително. В депозирани до съда писмени бележки процесуалният представител твърди, че ищците не обитават процесното жилище на валидно правно основание, тъй като със Заповед №151/08.02.2005 г. е наредено изземване на същото, което фактически било извършено, видно от Протокол от 25.02.2005 г. Същевременно сочи, че „несъмнено“ изпълнението на Заповед № 497/03.06.2011 г. е изтекло по давност. Моли съдът да отхвърли иска като неоснователен. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител, не изразява и становище.

Административен съд София-град, 82-ри състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Ищците К. С. Ш. и Д. С. Ш. обитават общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]. Наемното правоотношение възникнало по договор за наем от 08.10.1977 г. между ищците от една страна и директора на Р. – Б., район „Искър“ от друга, на основание настанителна заповед № 1149/20.05.1977 г., издадена от Районен народен съвет „В. Л.”.

Въз основа на констативен акт № 212/07.02.2005 г. на началник отдел „Жилищна политика и жилищно настаняване” при СО-район „Искър” е издадена Заповед №151/08.02.2005 г., с която е наредено принудително изземване на обитаваното от тях жилище, което било насрочено за 25.02.2005 г.

Във връзка с установено неплащане на наемната цена и консумативните разноски от страна на К. и Д. Ш. със Заповед № 432/04.05.2007 г. на кмета на район „Искър“, на основание чл. 46, ал. 2 от Закона за общинската собственост /ЗОС/ и чл. 33, ал. 1, т. 1 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община /НРУУРОЖСО/, е прекратено гореописаното наемното правоотношение, като е определен едномесечен срок за доброволно освобождаване на ползваното жилище. Срещу издадената Заповед № 432/04.05.2007 г. била подадена жалба от К. и Д. Ш., която е била отхвърлена с Решение от 18.12.2007 г. на АССГ по адм. д. № 1594/2007 г., оставено в сила с решение № 13159/12.02.2008 г. по адм. д. № 3609/2008 г. на ВАС, III отд.

Въз основа на констативен акт № 15/02.06.2011 г. на началник отдел „Управление на общинската собственост” при район „Искър” и на основание чл. 65, ал. 1 и 2 от ЗОС и чл.34 от НРУУРОЖСО била издадена Заповед № 497/03.06.2011 г. на кмета на район „Искър” при СО, с която е наредено да се из земе принудително общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]. Заповедта е потвърдена с Решение № 5532 от 5.12.2011 г. на АССГ, което не е обжалвано и е влязло в сила на 30.12.2011 г.

С писмо №РИС23-ГР94-35/05.01.2023 г. от секретаря на СО-район „Искър“ ищците са поканени да погасят доброволно дължимото обезщетение за наем, ведно с лихвите, като е посочено, че при неизпълнение на поетите задължения в определения срок, ще се пристъпи към принудително изземване на обитаваното от Ш. жилище.

С писмо №РИС23-ГР94-2349/05.12.2023 г. кметът на СО-район „Искър“ уведомява К. и Д. Ш., че на 15.01.2024 г. ще бъде извършено принудително изземване на общинското жилище с мотив, че същото е обитавано от тях без правно основание.

С писмо №РИС24-ГР94-128/12.01.2024 г. от кмета на СО-район „Искър“ К. и Д. Ш. са уведомени, че във връзка с прекратено наемно правоотношение, съгласно влязла в сила Заповед № 432/04.05.2007 г. следва доброволно да освободят ползваното от тях жилище, като в случай на неизпълнение ще бъде извършено принудително изземване на същото.

С писмо №РИС23-ГР94-2349-[4]/12.01.2024 г. кметът на СО-район „Искър“ уведомява ищците, че изпълнението на Заповед № 497/03.06.2011 г. е прекратено, с което е уважена тяхна молба с вх. рег. №РИС23-ГР94-2349-[1]/05.01.2024 г.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице с активна процесуална легитимация, длъжник по изпълнението. Отрицателният установителен иск по чл. 292 АПК може да се подаде без ограничение във времето, преди, по време или след осъществяване на изпълнението, от което активните процесуални действия на ищеца не се ограничават във времето. Искът се предявява на самостоятелно основание, независимо дали административния орган е сезиран с искане за прекратяване изпълнението предвид възможността на вискателя да разполага с предмета на изпълнение или следва да се произнесе по приложимостта на чл. 285 от АПК.

Разгледан по същество искът е основателен.

Предмет на установяване в настоящото производство е обстоятелството, че макар и възникнало, изпълняемото задължение е престанало да съществува или е станало неизискуемо. Съгласно приложимата норма на чл. 292 от АПК вече възникналото задължение може да се оспори само въз основа на факти, настъпили след издаване на изпълнителното основание.

В тежест на ищеца е да установи, при условията на пълно, главно доказване, че след влизане в сила на Заповед № 497/03.06.2011 г. на кмета на район „Искър“ при СО – изпълнително основание по смисъла на чл. 268, т.1 АПК, са настъпили нови факти, които изключват, погасяват или отлагат изпълнението на задължението за премахване на незаконния строеж.

Такъв нов факт е изтичането на 5- годишен срок от влизане в сила на изпълнителното основание. Според изричната разпоредба на чл. 285, ал.1 АПК ако специален закон не разпорежда друго, изпълнителното основание не се привежда в изпълнение, ако са изминали 5 години от влизането му в сила. Следователно с изтичане на предвидения в АПК давностен срок се погасява правото/възможността на органа по изпълнението принудително да изпълни влязлата в сила заповед за премахване на незаконен строеж.

По съществува на исковата претенция – налице е прекратено наемно правоотношение между К. и Д. Ш. и СО – район „Искър“, възникнало по договор за наем от 08.10.1977 г. за ползване на общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] въз основа на влязла в сила на 12.02.2008 г. Заповед № 432/04.05.2007 г. на кмета на район „Искър“ при СО. Във връзка с прекратеното наемно правоотношение е била издадена Заповед № 497/03.06.2011 г. на кмета на район „Искър“ при СО, с която е наредено да се иземе принудително процесното жилище, която е влязла в сила на 30.12.2011 г.

В периода от 30.12.2011 г. /датата на влизане в сила на Заповед № 497/03.06.2011 г./ до 05.01.2023 г. няма индикация за активност от страна на органа по изпълнението на

влязлата в сила заповед за принудително изземване на процесното общинско жилище. Самият процесуален представител на кмета на район „Искър“ при СО приема, видно от писмените му бележки до съда, че „по отношение на Заповед № 497/03.06.2011 г. е несъмнено, че изпълнението по нея е погасено по давност“, в каквато насока е и искът на К. и Д. Ш..

Като правно основание за производството по чл. 292 от АПК е въведено изискване за настъпили нови обстоятелства, след издаване на изпълнителното основание. Новото обстоятелство в случая е, изтекъл давностен срок, който не е бил прекъсван или спиран, както и своевременно направено възражение от страна, засегната от изпълнението до органа по изпълнението. Искът по чл. 292 от АПК може да се основава единствено на нови факти и обстоятелства, които са изменили или погасили подлежащото на изпълнение задължение, настъпили след издаване на изпълнителното основание. Бездействието на административния орган да изпълни в срок или да предприеме действия по изпълнението на позитивен за него административен акт, е факт, който сочи безусловно на неизискуемост на изпълнението, какъвто е изтеклата давност по чл. 285, ал. 1 АПК.

Погасителната давност, като юридически факт, е период от време, с изтичането на който настъпват определени правни последици, а именно погасяване на вземане и преклудиране възможността за изпълнението на задължението по влязъл в сила индивидуален административен акт, в случая за принудително изземване на обитавано от К. и Д. Ш. общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк],[жилищен адрес]. Административният орган след прекратяване на наемното правоотношение и след влизане в сила на 30.12.2011 г. на Заповед № 497/03.06.2011 г. на кмета на район „Искър“ при СО, с която е наредено да се иземе принудително процесното жилище, не е проявил достатъчна процесуална активност, за да приведе в изпълнение заповедта в рамките на 5-годишния срок. От това не следва, че ищците обитават на валидно правно основание процесния имот. Единствената правна последица от изтичането на 5-годишната погасителна давност по чл.285, ал.1 от АПК е, че разпореденото със заповедта принудително изземване на общинското жилище е станало неизискуемо, следователно корелативното право на органа да изпълни принудително заповедта е погасено. Административният орган - веднъж пропуснал с бездействието си да изпълни влезлия в сила административен акт, разполага с възможността да проведе ново производство по издаване на административен акт със същия резултат, ако счита, че той продължава да е съответен на закона.

По тези съображения предявеният установителен иск с правно основание чл.292 от АПК е основателен и следва да бъде уважен.

С оглед изхода на спора в полза на ищците К. С. Ш. и Д. С. Ш. следва да се присъдят разноски в размер на 1000 лева за адвокатско възнаграждение. Неоснователно е възражението на ответника за прекомерност на претендираното от ищците адвокатско възнаграждение, тъй като същото е съобразено с минимума, предвиден в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 292 от АПК съдът,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от К. С. Ш. и Д. С. Ш. иск с правно основание чл. 292 от АПК спрямо кмета на район „Искър“ при СО, че Заповед №

497/03.06.2011 г. на кмета на район „Искър” при СО не подлежи на принудително изпълнение поради изтичане на погасителната давност за изпълнението ѝ.

ОСЪЖДА Столична община да заплати в полза на К. С. Ш., ЕГН: [ЕГН] и Д. С. Ш., ЕГН: [ЕГН] сумата от 1000 лв., представляваща разходи за адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред ВАС с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: